

ji bo rîzgariya netewî û civakî

Yekiti

www.arsivakurdi.org

33

Program bölüm 1, madde 4

"Parti, dünya proletaryasının bir kolu olan Kürdistan proletaryasının örgütlü öncü gücü olarak, toplumsal devrimin nihai amacına ve temel ilkelerine titizlikle ve kıskançlıkla bağlıdır ve büyük amaca varmak için program hedefleri yönünde bütün muhalif ve devrimci hareketleri destekleyip proleter olmayan emekçi sınıf ve katmanların mücadelelerine öncülük eder, onları örgütlendirir ve bilinçlendirir."

Proğram pişka li, daringa, 4'a

"Parti, weke hêzê rêber yê proletarya Kurdistan ya bî rêxistin, ku şaxik ji yê proletarya cihaniye; ji dil û bî jiraya bî armanca dawî ya şoreşa cıwakire û bî bir û baweriyên wê yên himire dilsoze û jibonaku biğhêje vê armanca bilid dî rêya armancên programêde piştgrtiya hemu tevgeren dijbar û şoreşgêr dike, rêberiya xebata çin û grubên kedkar yên ne proletar dike, wa bî rêxistin dike, dî dozê dîghine."

İNKÂRIN İNKÂRI

"Bir arpa tanesini alalım. Böyle milyonlarca arpa tanesi öğütülür, pişirilir, sonra da tüketilir. Ama, eğer, böyle bir arpa tanesi kendisi için normal koşullar bulursa, eğer elverişli bir toprağa düşerse, ısı ve yaşlığın etkisi altında onda özgül bir dönüşüm olur. Çimlenir: tane tane olarak yok olur, inkâr edilir (yadsınır). Onun yerine ondan doğan bitki geçer, (bu) tanenin inkârıdır. Bu bitkinin normal ömrü nedir? Büyür, gelişir, döllenir ve sonunda yeni arpa taneleri verir. Ve bu taneler olgunlaşır olgunlaşmaz sapsolar, inkâr edilir. Bu inkârın inkârının sonucu olarak, elimizde gene başlangıçtaki arpa tanesi, ama tek başına değil, sayısı, 10, 20, 30 kez artmış bir biçimde bulunur. (...) Bu süreç, arpa taneleri bakımından olduğu kadar, böceklerden çoğu, örneğin kelebekler bakımından da böyledir. Kelebekler, yumurtanın inkârı ile yumurtadan doğar, cinsel olgunlaşmaya kadar değişmelerini tamamlar, çiftleşir ve çiftleşme süreci tamamlanıp da, dişi, çok sayıda yumurtalarını yumurtlar yumurtlamaz, ölmeleri sonucu, bu kez de kendilerini inkâr etmiş olurlar. Öbür bitki ve hayvanlarda, sürecin bu basitlikte olmaması, bunların yok olmadan önce bir kez değil, bir çok kez, tohum ya da yumurta vermele-ri şu anda bizim için önemli değil..."(Engels/Anti-Dühring)

İnkârın-inkârı... Dialektiğin öğelerinden biri bu. Kim vurduya giden, cep kitaplarına girmediği için, tartışma dışı tutulan bir ilke. Bizim için ise, partinin gündem olduğu şu süreçte başlı başına önemli bir ilke. Bir hareket noktası. Şüphesiz sorunu dialektiğin bir tek ilkesi üzerine oturtmak, iç içe geçmişi yüzlerce ve yüzlerce oluşumdan meydana gelen bir hareketi bir tek ilke ile açıklamak mümkün değil. Bu tür bir açıklama, bu tür bir mücadele yöntemi her zaman kaçınılmaz olarak bir dizi yanlış anlamayı da beraberinde getirir. Ve tabii genel olarak tek yanlı bir anlama ve kavrama düzeyi içinde boğulur. Bu nedenle, sınırları belirlenmiş tartışmaları her şey sanma gibi bir yanlışlığa içine girilmemelidir. Nasıl ki belirli sorunların tartışılması her şeyin açıklanması ve tartışılması anlamına gelmiyor ise...

Kürdistan pratiği, bütün olumsuzluklara, bütün yıkıntı ve çöküşlere rağmen partileşmeyi dayatmış. Parti, gündem. Yıkıntı sürecek. Çöküş, dağılma, grup düzeyi, parçalanma sürecek. Bunun önüne geçmek mümkün değil. Çünkü, direksiyonda küçükburjuvalar duruyor. İnkâr edilmeleleri mümkün olmayan, her biri kendini dünyanın merkezinde gören küçükburjuvalar. Burnunun ucundan kıl aldırmayan, zoru görünce ne yapacağını şaşırarak küçük burjuvalar. Bir kasaba dergisi örgütlemeyi, devrim örgütlemeye zanneden; bir bidiri basmayı, sıradan bir burjuva gazetesinde yayımlanan bir haberi bir savaş hareketi gibi değerlen-

diren acınası bilgisizlikleri ile çeyrek aydınlar... Süreçte sorumsuzluğu engellemek mümkün değil. Sorumsuzluğu yargılamak mümkün değil. İşkence ticareti, ölüm ve zulüm ticareti yapanları engellemek çok zor. Ölenlerin cesetlerine bile sahip çıkılmazken, üç-beş kişilik derneklerde devrim nutukları ile kendini kandıranlara ne demeli?

Yıkıntı sürecek. Bu yıkıntı ve çöküş içinde canlı olan ne varsa, doğurgan, üretken, geliştirici olan ne varsa onlarla hareket etmek, onlara arka çıkmak, onlara gelişecekleri, filizlenecekleri şartlar yaratmak vazgeçilmez bir temel görev.. Bu yıkıntı, bu çöküş ancak ve yalnızca kendisini inkâr ederek durdurulabilir. Bu var olanların kendilerini inkâr etmeleri demek. Ama, gömlek değiştirmek demek değil. Grubun adını değiştirip, parti yaparsan, ne değişir? Hayat tarafından tekkiz edilmiş, pratiğin yerden yere vurarak harabe haline getirdiği bir yapıyı nereye kadar, nasıl sürükleyip götüreceksin? Kemikleşmiş, fanatikleşmiş bilgi üretmeyen, bilinç taşımayan, gittikçe küçülen, küçüldükçe bölünen bu garip yapılar neyi, nasıl kurtaracak? Kendileri dahil hiç bir şeyi. Ama hayat sürüyor. Durmadan, inatla ve yaratıcı ve geliştirici bir biçimde. Hayatın canlı pratiğine dayanmak gerekiyor. Çünkü, yeni muhtevalar oluşuyor. Eski muhtevalara sığmayan, eski ilişkilerle sürdürülemeyen yeni muhtevalar. Yeni oluşumlar.

Bu yeni oluşumlara uygun biçimler bulmak gerekiyor. Yeni kurumlar, yeni değerler, yeni kavramlar yaratmak gerekiyor. Eskide inatla durmak niye? Pratiğin tekkiz ettiği ilişkileri ve değerleri ve kavramları papağan gibi tekrarlayıp durmak niye? Bunların tümünü yeni bir biçim içinde sentezleştirmek, yeni biçimlere ulaşmak gerekli. Bu, kendini üretme yeteneğine sahip olan değerlere, çimlenecekleri, filizlenecekleri şartları yaratmak gerekiyor. Düşenleri kaldırmak, sendeleyenerlere, bocalayanlara arka çıkmak, direnenlere destek olmaktan geçiyor. Boş lafazanlıkları bir yana bırakmak, yeni şartlara uygun örgütlenmeleri yaratanlara şartlı kafalarla bakmamak, yeni durumlara uygun düşen biçimleri yozlaştırmamak çok önemli. Ve her şeyden önemlisi parti kavramını, parti olgusunu dernekçi kafalara hapsedilmiş ölü düşüncelerle değil, saygın ve yaratıcı bir boyutta ele almak gerekli.

Kuzey Kürdistan pratiği bütün olumsuzluklara ve çöküntülere rağmen, içinde fışkırpıp filizlenecek canlı tohumlar taşıyor. Kuzey Kürdistan pratiği büyük acılardan, işkencelerden, katliamlardan geçerek pişiyor, çelikleşiyor. Bütün vahşete ve zulme rağmen alanları terketmeyen, militanlarla gelişip gürbüzleşiyor. Kuzey Kürdistan marksizmden söz ediyor Marksizm demek, bilim demek. Marksizm demek, dünyayı değiştirip dönüştürecek biricik devrimci sınıf, işçi sınıfıdır demek. Kuzeyin, kandan, ateşten geçen devrimci-

leri, bunu söylüyor. İşçi sınıfı, öncü müfrezeleriyle savaş alanında yerini almalı, diğer sınıf ve katmanların devrimci eylemine öncülük etmeli. Bütün muhalif ve devrimci hareketleri tek bir genel tарауuz cephesinde birleştirmeli. Kuzeyin marksistleri bunu söylüyor. Bunun için, Kuzey Kürdistan kavganın umududur. Geleceğidir. Ama Kuzey Kürdistan'da proletaryanın bilinç ve örgütlenme düzeyi kavgayı omuzlamaya yeterli değil. Bu açık. Kuzey Kürdistan'ın kurtarılmış alanları yok. Örgütlü bir silahlı gücü yok. Kürdistan pratiğinin yarattığı Peşmerge örgütlenmesi henüz Kuzey Kürdistan toprağında yeşermedi. Bu, devrimci güçlerin görevlerini ve sorumluluklarını henüz yerine getirmediğini gösteriyor. Proletaryanın ulusal demokratik görevlerinin dayattığı örgütlenme düzeyine henüz ulaşamadığını gösteriyor. Köylülükle gerekli ilişki ve bağlantıları kuramadığını, geniş emekçi yığınlarla kaynaşamadığını, toprak ve özgürlük talebini maddi bir güç haline getirmediğini gösteriyor. Türkiye pratiğinde Kürt hareketi, derneklere, teslimiyetçi sendikalara hapsedilmenin kötürümlüğünü yaşıyor. Dönüşemeyen, proleterleşemeyen küçükburjuva önderliklerin peşinden savrulmanın bedelidir bu. Fatımağır ödeniyor. Kanla, ölümlerle, işkence ile; asılarak, kahredilerek, demokratik hak ve özgürlükleri zincire vurularak, hataların, zaafın, eksikliklerin hesabı ödeniyor. Ama, bu vahşet ve zulüm, proletaryaya öğretecektir de. Proletaryaya ve proletarya dev

rimcileri ateşten ve ölümden geçerek, zafere ulaşmayı öğreneceklerdir. Bu nedenle Kuzey Kürdistan'daki vahşetten ve zulümden teesüre kapılmak, yığınlığa ve pasivizme düşmek komünistlerin işi değil. Komünistler, yenilgiden öğrenmek, kalıcı dersler çıkarmak zorundalar.

Diğer parçalar daha farklı. İnan ve Irak, Türkiye'ye nisbetle daha değişik. Burarda iç savaş var. Kürt ulusunun büyük bir bölümü kurtarılmış alanlarda yaşıyor. Dağlarda dışıyla, tırnağıyla yapışmış, dağları terketmeyen Peşmerge var. İnan ve Irak'ta ki yoldaşlarımız ve yurtsever-demokrat güçler, pratik politikayı ve silahlı direnmeyi örgütlemeye daha usta ve daha deneyli. Kitleler ile köklü bağları var. Geniş emekçi yığınlarla ilişki ve bağlantıları daha gelişkin. Köylülüğü örgütlemeye daha ileri adımlar atılmış durumda. Ve bu yoğun pratik içinde komünistler var. Kürdistan Komünist Partisi'nin doğal üyeleri olarak komünistler Kürdistan'ın bütün parçalarında savaşıyor.

Suriye pratiği ise, hassas. Ortadoğu'nun her an değişebilir karmaşık siyasal dengesi içinde Suriye, Kürt hareketinin nefes borusu. Komünistler ve demokratlar temelleri sağlam bir biçimde belirlenmemiş ilişki ve bağlantılar içinde mücadeleyi sürdürüyorlar. Bir de bütün hareketin yükünü çeken sınır boyları var.. Vahşi bir baskı ve akıl almaz yokluklar, yoksunluklar içinde parçaların kan dolaşımını sağlayan müthiş denecek kadar cesur ve yürekli insanların ölüme

meydan okuyarak didiştikleri mayınlı sınırlar!

YEKÎTÎ, bütün parçalarda savaşılan komünistlerin birliğini istiyor. Öte yandan emperyalizme ve sömürgecilige karşı mücadeleye eden, anti-komünist olmayan ve anti-feodal olan bütün güçlerle ittifak... Bu perspektif, Kürdistan'da ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin vazgeçilmez perspektifidir. Komünistlerin birliği, partinin çekirdeğidir. Bir arpa tanesinin, kendisini inkâr ederek filizlenip göğermesi gibi, en ön saflarda savaşılan komünistler, parti sentezinde kendilerini inkâr ederek komünist partisinin filizini Kürdistan toprağında yeşerteceklerdir. Bu, hiç kuşku yok ki, bugünden yarına olacak bir iş değil. Uzun ve çetin bir mücadeleyi gerektiriyor. Ama, sorunun teorik ve programatik olarak kavranması çok önemli

Komünist öncünün, yurtsever-demokratlarla ittifakı ise sürecin ana halkası. Ulusal kurtuluş boyutunun siyasal ve örgütsel perspektifi. Başka yol yok. Diğer bütün yollar denendi. Deneniyor. Çıkış yok. Gelgelelim, bir çok siyasal güç, durumu programatik olarak kavramamak için inatla direnmekte. Eski ilişki biçimlerinde, eski yapılar, hayat tarafından tekzip edilen siyasal, ideolojik ve örgütsel harabelerde inatla yaşamaya devam ediliyor.

Komünistler de inatla doğruları savunmaya devam ediyorlar. Süreç, komünistlerin zaferi ile taçlanacaktır. Bundan zerrece kuşku duymuyoruz.

DLANA HÛNANÊ

3

Livinên me yên hunakê bî kurani û qasî çaran dî pivana tewr fireh da divê lî nav çîna karkeran em bimezîrinin. Piçek paş emê disa bêne ser vê. Lî vîr bî kurtasi emê lî ser xebata gundan digel sazmanên leşkerida hunandina xwe bisekinin.

Dî xebata gundan da, dî tentêla heyî da mezîrandina me ya nepenye ke xweru û dîsîplneki vebîr pîr koteke. Dî xebata gundanda, dî tentela heyî da mezîrandina me ya nepen yeke xweru û dîsîplneki vebîr pîr koteke. Dî xebata gundanda endamên me anjî kuncikên me, divê giranî bîdne xebata komekan û hûnakên lotan bimezîrinin, bîkeve hûnakên mezrandî jî xebata heyî ra divê têgihaneki bîdine. Hemi qoperatifên gundan û sazmanan minanê wan gelege em bixne destê xwe. Pîzo, lîvan

deran parçê wan ya lî çaydên afirana hûnakya me grê dayî divê nebîn. Ew hûnakên dî bîn sehi, çavnerî û ku çare bî gerandina gernasên me da û lê, xebatên xwe yên bêbendî dajon bîla hebîn. Bînk û çarên van celeb hûnakan çîqa freh bête girtin, dî van deran da xebata me dî wê pîvanê da bî rej û zînde dîbît.

Afirandina xebatên komelan, hînde heval bî şêlek tevîzandî, her hûnak êxîstana destê xwe û lî wir xwîl ya mezîrandina bê kêmasî serdestya dîtinên xwe dîkêşîn. Wekok; komeleki karbîdestan anjî pewareki qutab yan (suxtan) vera tê tentêla çada têkoşera fraqşiyonî û du ra jî tê tentêla hûnakeke teng û stewr ku fraqşiyonên dîn paqjî kirî û mezîrandina serdesya destekî. Yek jî xwezaya dawyên vê, hema her fraqşiyon bî

mezîrandîna komelekê cîda dertê hîmatê, bîvî jî nayê bes kîrîn, gîşk lîvî tenê xîçîkandîna lî bîna persînga teng ya komeleke, hîm qadên rezanî tene teng kîrîn û hîm jî jîbo pîlus têtentêla qadên nîçîrê yêna vekîrî. Em dî vê danekê da geleke bîwer û dîl vekîrî bîna. Dî hemî hûnakana da dîvê em bîkarîna bîxebîtîna û ew hûnaka em em têda bîxebîtîna komeka tewr freh ku dî qada xebat anjî şaxa wê da hawîrandî dî van hûnakan da anîna bal hev geleke em pêkbinîna.

Weke vê, qoperatifên gundan û dî sazman û hûnakên dîna da ne sekterî heya bîkarî keşokî heman bête standîna. Û dî van hûnakan da ew hevayîna me yêna bîxebîtîna dî şaxen xebatîna xwe da geleke bêna pîspor kîrîn.

Heçî sazmanên leşkerî, her sazmana kû çare hebîna dîvê bêna keftîna. Ew karbîdestên sîvîl yêna dî wan deran da dîxebîtîna dîvê dî bîna perwîrandînekî drêj da û dî sehîye da bêna dervaz kîrîn, paşê bêna hûnandîna. Dî nav leşkerî da bî sedana bî hezaran karmendên rewşên dîvê hebîna Be xîşuş (guman) dijwarek ne pewîstîya leşkerîye, bî zanîna ketîna hemî karmend, heta rehen muyîna yêna leşkerên mijokerane ku mîsoger geleke em mat bîkîna. Bî taybetî perwîrandîna leşkerî bî serê xwe grîngîyekî dîkêşe. Lî bal vî, bî hezaran, bî deh hezaran emekdarên (keddarên) Kurd bî domî dî şêla geranekê xwîna da dîkevîna rêzên leşkerî û derdîkevîna. Dî vî rûye da dî sazman û karmendên leşkerî da xebat dîvê bête

rezîkandîna, heta karmendên me yêna tewr bî hîdana dîvê bî rezîkî bêna şandîna leşkerî.

Heçî lî kargeh, xebatgehên fermî û taybetî, hûnaka me bî heman û hîmî proletaryaya Kurdistanê dîvê bîhûna. Hûnaka me jî bo hemî lotên emekdarên (keddarên) Kurdistanê hîdama dîmoqratik û netewî, hîdama çînan jî bo proletaryayê, bî taybetî jî hîdama rêzaniya ya sosyalîstê dîvê bîkeşîta. Vekîrîye ku, têkoşîna me bî dervaz buna baza me da granya rexê livîna propaxandê û ajîtasyonê rexê dîmoqratik netewî dînimîna. Pîzo, jî proletaryayê ra dî bîna tu mercê da hîdama netewî nîkare bête kêşan. Ev dî bîna her mercê da şelexî peşber şoreşkerîye. Pîzo, hîdamdara refê, bî hemanî jî hîdamdara rêzaniya sosyalîst proleterê ku tewr sererast gernase têkoşîna dîmoqratik netewîna.

Proletaryaya Kurdistanê dî tentelaya heya da bî proletaryaya netewîna perçîqandox ra dî hûnakên hevpişka hokarî da (dî sîndîqana da) dî tentelaya hûnandîna da nîna. Livîna xwe yêna hûnakê geleke em dî vê nuqte da negrîna. Hûnakên me proletarên dî goşa rêzaniya da mîsmîta, dî goşa şoreşkerî da bawerîbexş gore celebên me yêna xweru nepene geleke bê bend bîhûnîna. Ew xebatgehên dî navber bîzava sîndîqaya heya dîgel hûnandîna partiya nepenî da konsayên karkeran dîvê bêna mezîrandîna. Bî vî awayî karmendên hevedanîna ajîtasyonaya rêzaniya kuncên kargehê dî

gel ajitasyona abori ya xebata sendiqî de ev bîm. Pîzo lîvinên sendiqî divê ji tentêla heyî bête despe kîrîn. Dî sendiqanda gernasên me yê wêşartya kesnasya xwe ya hûnakê divê gerandin û çavnerine bexne dest xwe Dî Kurdistanê da ji goşa armanca rêzani û stratêjiya hûnakê ve hatina gerandinê dî sendiqanda divê hêman bête hîdan.

Wisane ku, dî qada hûnandina proletarya Kurdistanê da peywîstîyeke me ya dubare de hebit. Yek jê ji jor da alî xar ve bî qeyda disîplîna alozî û pal daya nehanyek vebî hûnandina kuncikên kominîstî yê xweru nepenî û ya dîm afirandina çare da na mercên gerandinê platforma penî ku lîvinên sindiqî bîkare hilde bîm sehye.

Yek ji dijwareka me ya cîwanyan heye. Bî hemani ew cîwanya qutapyanê. Cîwanye heya çare bit dî platforma bîkî fireh û penî da emê bîhûnî. Dî nav cîwanye da hûnandina nepenî qasî neyê hêjmartî pîr ziyân û bê ewleya wê heye. Ev bî têgîhana ku partiya me jî karmendên cîwan de neyê hîmate nîne. Endamekî partiye, profesyonelekî cîwan bun û ne bun, qutabî bun û ne bun ne grîngê. Bî cîda, mezîrandina partiya xwe ra jî karmendên tewr cîwan û tewr çeleng divê em grîng ye ke xîwîmale bîdî nîşandan. Dabaşa me jê kîrî hûnakên cîwananên.

Mîna me lî jor velexîst, hûnakên cîwanyan bîqasî çaran lî ser bînîka tewr fireh bête mezîrandî û qasî

hemi cîwanyên dij mijoker hilde nav xwe divê keşoke bit. Dîxwazî tentêla endaman û dî dîxwazî jî karmendên gerandinê jî ber ne bî domin û herdem ber bî guherandina wan, vêra deşîfre bun, jî bo pîlus buyuna tentêla neçîreke hesan, bî bendên hûnaki grêdana van karmendan bî partyê ve nayê hîzîrîn. Pîzo, gernasên me yê cîwanên profesyonel bî domin dî celebe pelokên van hûnakan da û dî gerandinê wan da divê peyda bîbî. Her mîrovê cîwane hêvîbexş divê em bîperwîrînin û bîgîhîjînin. Hûnakên cîwanyên yê tewr bîkî freh, jîber vê yekê ku yek jî qadên tewr bî rej jîbo partyê karmendên gernas berhev kîrîna me divê bî hajdari bête hîldana destan.

Partya me, jîbo dervê welat jî divê hûnandina seksiyonî tekde. Ev seksiyonên han jî alî encumena karsazî ve divê bête mezîrandî. Hevedanya endaman divê naber 3(sê) û 5(pênc) kesan da bit. Jîber duraya dervê welat jî hîncîrandî û zordarya mijokeran dur buyî, dî seksiyonan da xwezayî hesanyeke kîfşe, idî vekîrîrîstîstîye dê bîne. Bî cîda, ew curbêcur bêhtengi û dîtinrawetên koçerî jî liber çavan bête gîrtî, seksiyonan mîna dî Kurdistanê da lî nav nehanyeke şîdy hûnandî çare tune. Lê, jî yê dî Kurdistanê da idî pîr frehtîr komîkên xwedîhevegîrên endaman dîkarîn pekbên. Jîber vê yekê, ew sê an jî jî pênc kesan komîka seksiyonî ku encumena hevkarî dani, bê jar kîrîna tedîna me ya na-

vendi, şolên mina komikên propaxandê û ajitasyonê, zanin û pê gerane, arşiv, fona mali, şev, sêminar, sazkirina berhev bune, vekirina dibistanên hewisandina zman û pîr celebên şaxan divê bêne nîmandin. Endamên van komikan, bî bendên fermî divê bî hûnaka me ve grêday bin. Û dive penî bin.

Bî dawin:

Qet hukmî tu rîstname anjî bîryar jî gernasên bî kêfa xweş tev li têkoşîna rîzgariya netewî û civakî welatî metî buyî seheka ewleya hevritî ya wan ya lî pêşber hevdu dibîhîzîm idî bî têsîr û hejaye nabît. Yekîtiya xwe ya hûnaki divê em lî qeydên fermî grêdîm. Lê, bî hêmanî tîştî em pafîrînin û kar bîkîm, seheka ewleya hevritîyê. Lewra, îza û kotek bûna lî rex pewîstên me hîlday ser xwe û lî hev xîstîna mercên bî heman emê bî gîhîjne yekîtiya hûnaki ya pêşdara paldaya xweşîdî û kêfa xweş.

Qe tu kesî ku jî bo bawerîya xwe bî kêfa xweş ketî nav şer, bî hukmê rîstname an jî bî bîryaren tuj em nîkarîn têkîl bîkîm.

Heke lî ser rîstnamê bî îsrar em dîsekînim, eva şolpar kîrnekî zîndeyî bî vebîr zanîna peywîst û desborî dîgel mafanê, ne jî boşaya bî milyonan mîrovên bê têgîhan deng derxîstox ra, jî bo bî zanîn bîzîvîna dê çî bî ke, dê çawan bî kê û bî sazê derxîstîna kît dengek ya hûnandî bîzava pêşdarekî gernas û şerkerekî ra.

Ew granbarê lî ser milên me sekîni û bî weş bîhîstîna vîyana bîzava meya dijwareka partyê da bî tevayî hemanxwezên rêznama rêzani û rîstname we evîm.

NEXU WERNE SER PEYWISTAN
10 Avdar 1980



ÖRGÜTLENME

PLÂNI 3

Örgütsel faaliyetlerimizi derinliğine ve mümkün en geniş ölçüde işçi sınıfı içinde kurmalıyız. Buna biraz sonra tekrar geleceğiz. Burada kısaca köy çalışması ile askeri kurumlarda örgütlenmemiz üzerinde duralım.

Köy çalışmalarında saf bir illgaliyeti ve katı bir disiplini kurmamız mevcut durumda çok zordur. Köy çalışmasında üyelerimiz ya da hücrelerimiz, kitlesel çalışmaya ağırlık vermeli, yığın örgütleri kurmalı, kurulu örgütlere girerek mevcut çalışmalara bilinçli bir ifade vermelidirler. Bütün köy kooperatiflerini ve benzeri kurumları ele geçirmeliyiz. Ancak buralar bizim örgütsel yapımızın kurallara bağlı parçaları olmamalıdır. Bizim militanlarımızın denetimi, gözetimi ve mümkünse yönetiminde bulunan ve fakat ken-

di bağımsız çalışmalarını sürdüren örgütler olmalıdırlar. Bu tür örgütlerin tabanı ve imkanları ne kadar geniş tutulursa, bizim buralarda çalışmamız o ölçüde verimli ve sağlıklı olur.

Dernek çalışmalarının yarattığı felçli bir tavır olarak kimi arkadaşlar, her örgütü ele geçirmek ve orada kendi görüşlerinin tam egemenliğini kurmak eğilimleri taşımaktadırlar. Örneğin bir memur derneği ya da bir öğrenci klübü hemen fraksiyonel çatışma alanı haline gelmekte ve bir süre sonra diğer fraksiyonları temizleyen bir grubun egemenlik kurduğu daralmış ve kısır bir örgüt haline gelmektedir. Bunun doğal sonuçlarından biri hemen her fraksiyonun ayrı bir dernek kurması olarak ortaya çıkmakta, bununla da yetinil

memekte, bütün faaliyetler dar bir dernek çatısının altına sıkıştırılarak hem siyasal alan daraltılmakta ve hem de polis için açık av alanları haline gelmektedir. Biz bu konuda açık yürekli ve cesaretli olmalıyız. Bütün örgütlerde çalışabilmeli ve çalıştığımız örgütün çalışma alanını ya da dalını kapsayan en geniş kitleyi bu örgütlerde bir araya getirmeyi başarmalıyız.

Bunun gibi köy kooperatifleri ve diğer kurum ve örgütlerde de sektelik değil, olabildiğince esneklik esas alınmalıdır. Ve bu örgütlerde çalışacak arkadaşlarımız, çalışma dallarına göre mutlaka uzmanlaştırılmalıdır.

Askeri kurumlara gelince, mümkün olan her kuruma girilmelidir. Buralarda çalışan sivil memurlar uzun bir eğitim ve deneyden geçirdikten sonra örgütlendirilmelidirler. Ordu içinde yüzlerce, binlerce aydın eleman olmalıdır. Kuşkusuz, sorun askerlik görevi değil, bizim mutlaka yenmemiz gereken sömürgeci orduların bütün organlarına hat ta kılcal damarlarına bilinçli olarak girmektir. Özellikle askeri eğitim başlıbaşına bir önem taşımaktadır. Bunun yanında binlerce, onbinlerce Kürt emekçisi sürekli bir kan dolaşımı halinde ordu saflarına girip çıkmaktadırlar. Bu bakımdan askeri kurum ve organlarda çalışma sistemleştirilmeli hatta en bilinçli elemanlarımız sistemli olarak askere gönderilmelidir.

Fabrikalara, resmi ve özel işyerlerine gelince, örgütümüz esas ve temel olarak Kürdistan proletaryasını örgütlemelidir. Kürdistan'ın genel emekçi yığınlarına ulusal-demokratik bilinç taşıyan örgütümüz, proletaryaya sınıf bilincini, özel olarak da sosyalist siyasal bilinci taşımalıdır. Açıktır ki, mücadelemizin geçtiğimiz süreçte propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinin ağırlıklı yanını ulusal demokratik yan oluşturmaktadır. Ancak, proletaryaya hiç bir şart altında ulusal bilinç taşınmaz. Bu her şart altında karşı devrimci bir tavrıdır. Ancak sınıf bilinçli, esas olarak da sosyalist siyasal bilinçli proleterlerdir ki, ulusal demokratik mücadelenin en tutarlı militanlarıdır.

Kurdistan proletaryası mevcut durumda ezen uluslar proletaryası ile ortak mesleki örgütlerde (sendikalar da) örgütlenmek durumundadır. Biz örgütsel faaliyetlerimizi bu noktada tutamayız. Örgütlerimiz, siyasal açıdan sağlam, devrimci açıdan güvenilir proleterleri saf illegal modellerimize göre bağımsız örgütlemelidir. Var olan sendikal hareket ile illegal parti örgütlenmesi arasındaki işyerlerinde işçi konseyleri kurulmalıdır. Böylece fabrika hücrelerinin siyasal ajitasyonu ile, sendikal çalışmanın ekonomik ajitasyonunu sentezleştirecek olan organlar bunlar olacaktır. Ancak, sendikal faaliyetlere var olan durumdan başlanmalıdır. Sendikalarda örgütsel kimliğini mutlaka

gizleyen militanlarımız denetim ve gözetimi ele geçirmelidirler. Kürdistan'da örgütün stratejik siyasal hedefleri açısından yönetime gelmek sendikalarda esas alınmalıdır.

Demek ki, Kürdistan proletaryasını örgütleme alanında ikili bir görevimiz olacaktır. Biri yukarıdan aşağıya katı disiplin kurallarına ve kesin bir gizliliğe dayalı saf illegal komünist hücrelerin örgütlenmesi ve diğeri, legal platformun denetlenmesine imkan verecek şartların yaratılarak sendikal faaliyetlerin kontrol altına alınabilmesi.

Bir de gençlik sorunumuz var. Esas olarak öğrenci gençliktir bu. Gençliği olabildiğince geniş tabanlı legal platformlarda örgütlemeliyiz. Gençlik içinde illegal örgütlenmenin sayılamayacak kadar çok zararları ve tehlikeleri vardır. Bu, partimizin genç elemanlardan meydana gelmeyeceği anlamında değildir. Bir parti üyesinin, bir profesyonelin genç olup olmaması, öğrenci olup olmaması önemli değildir. Ayrıca partimizi en genç ve en dinamik öğelerle kurmaya özel bir önem göstermeliyiz. Bizim sözünü ettiğimiz gençlik örgütleridir.

Yukarıda vurguladığımız gibi gençlik örgütleri mümkün olan en geniş taban üzerinde kurulmalı, tüm anti-sömürgeci gençliği içine alacak kadar esnek olmalıdır. Gerek üye durumu ve gerekse yönetim organları sürekli olmadığından ve sık sık değişeceğinden, hemen deşifre olup

polis için kolay bir av durumuna geleceğinden ötürü bu organların partiye örgütsel bağlarla bağlı olması düşünülemez. Ancak, profesyonel genç militanlarımız sürekli olarak bu örgütlerin çeşitli kademelerinde ve yönetiminde bulunmalıdırlar. Umut veren her genç insanı eğitmeli ve yetiştirmeliyiz. En geniş tabanlı gençlik örgütleri, bu bakımdan parti için militan öğeleri devşireceğimiz en verimli alanlardan biri olarak titizlikle ele alınmalıdır.

Partimiz, yurt dışı için de seksiyon örgütlenmesini uygulamalıdır. Bu seksiyonlar, koordinasyon komitesi tarafından kuru lmalı, üye bileşimi 3(üç) ile 5(beş) kişi arasında olmalıdır. Yurt dışının sömürgecilerin zorbalığı ve baskısından uzak oluşu, seksiyonlarda doğal olarak belli bir rahatlığı, daha açıkçası gevşekliği getirecektir. Ayrıca, göçmenliğin çeşitli sıkıntı ve saplantıları da göz önünde tutulursa, seksiyonların Kürdistan'da olduğu gibi sıkı bir gizlilik içinde örgütlenmeleri mümkün değildir. Ama, Kürdistan'dakinden çok daha geniş üye bileşimine sahip kurullar oluşturabilirler. Bunun için koordinasyon komitesinin atadığı üç ya da beş kişilik seksiyon kurulları merkezi anlayışımızı zaafa uğratmadan, propaganda ve ajitasyon, bilim ve araştırma, mali fon, gece-seminer-toplantı düzenleme, dil öğretimi yapan okullar açma gibi çok çeşitli dallarda olmak üzere kurullar oluşturmalıdırlar. Bu kurulların üye

leri, örgütümüze resmi bağlarla bağlı olmalıdırlar. Ve legal olmalıdırlar.

Sonuç olarak;

Hiç bir tüzük hükmü ya da karar sömürge bir ülkenin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine gönüllü olarak katılan militanların birbirlerine karşı duydukları yoldaşça güven duygusundan daha etkili ve değerli olamaz. Örgütsel birliğimizi resmi kurallara bağlamalıyız. Ama, asıl yaratacağımız ve kazanacağımız şey yoldaşça güven duygusudur. Çünkü, üstlendiğimiz görevin ve vuruştığımız şartların çetin ve zorlu olması yanında, biz esas olarak rızaya dayalı gönüllü müfrezelerin örgütsel birliğine ulaşacağız.

Hiç kimseyi inançlarından dolayı gönüllü olarak katıldığı savaşa, tüzük hükümleri ya da bazı keskin kararlarla katamayız.

Eğer tüzük üzerinde ısrarla duruyorsak bu, sağlıklı bir işbölümünün görev ve yetki ile hakların kesin olarak bilinmesi, anlamsız sesler çıkararak milyonlarca insanın kalabalığı değil, ne yapacağını, nasıl yapacağını bilerek hareket eden ve düzenli tek bir ses çıkaran militan ve savaşçı bir öncünün örgütlü hareketi içindir.

Omuzlarımızda ağır bir yük olarak duran ve hareketimizin şiddetle ihtiyaç duyduğu parti sorununda siyasal program ve tüzüğün ana hatları genel olarak bunlardır.

ÖYLEYSE GÖREV BAŞINA.

10 Mart 1980



BİR DEVRİMİ ÖRGÜTLEMEK

"Şimdiki zaman" diyor Gramsci, "hem de iyice belirlenmiş bir şimdiki zaman, çok gerilerde kalmış ve aşılmış bir geçmişin sorunlarıyla yoğrulan bir zihin ile nasıl düşünülebilir? Eğer böyle bir şey olmuşsa, bu, yaşadığımız zamanın gerisinde kalmışız, çağdaş zamanın içinde yaşayan varlıklar değil, bir takım fosiller ya da çok acayip bir yamalı bohçayız demektir."

Açık olan şu ki, Kürdistan'da şimdiki zaman, hele sınırları iyice belirlenmiş bir şimdiki zaman kavramı ya yok, ya da hemen hemen yok. Siyasal güçlerin zihinleri "çok gerilerde kalmış ve aşılmış bir geçmişin" sorunları ile öylesine yorgun ve harap bir haldedir ki, şimdiki zamanın görev ve sorumlulukları, gerilerde kalmış ve aşılmış geçmişin görev ve sorumlulukları ile aynı potada birbirine karıştırılmaktadır. Politik ayak oyunları ile, dar grup fanatizminin yarattığı mekanik reflekslerle dağılmış, parçalanmış, siyasal iflas içinde bocalayan grup düzeyinde şefflik koltuğunu inatla koruyan cesetleşmiş liderciklerle, her türlü uzlaşmaya karşı, ilke adına taşlaşmış ideolojik kalıplar ileri süren, her türlü politik manevra yeteneğini yitirmiş, her tarafından sefalet ve yılgınlık akan paçavralar içindeki bir geçmiş zaman, şimdi ki zamanın baş köşesine kurulmuş oturuyor...Bu cansız, bu verimliliğini, doğurganlığını, savaşkanlığını yitirmiş, cesetleşmiş malzeme ile elbette ki, bir devrim örgütlenilemez. Değil, bir devrim, bir dernek,

Behram ÇUPİN

bir dergi, gerçekten siyasal bir gösteri bile örgütlenilemez. Bir devrimi örgütlendirmek, her şeyden önce bir düşünceyi, bir ideolojiyi, bir politikayı örgütlemekten geçer. Bir devrim, bütün boyutlarıyla toplumsal bir alt-üst oluş demektir. Değerleri kavramları, ilişki biçimleri ile, bir toplumun zerre zerre değişmesi, dönüşmesi demektir. İktidarın bir sınıfın elinden bir başka sınıfın eline geçmesi, dolayısıyla bir sınıfın değerlerinin, yargılarının, dünya görüşünün yerine başka bir sınıfın dünya görüşünün geçmesi demektir. Eski kurumların yerine, yeni toplumsal ilişkilerin gerektirdiği yeni kurumların geçmesi demektir. Bütün bunlar önce ve mutlaka insanın kendisiyle hesaplaşmasını, her günün, her dakikanın hesabını yapmasını, insanın önce ve mutlaka kendisini değiştirmesini gerekli kılıyor. Kendisi ile hesaplaşmayan, kendisini, düşüncelerini, yaşamını değiştirmeyenler, elbette ki, çok gerilerde kalmış ve aşılımış bir geçmiş zamanın sorunları ile harabe haline gelmiş beyinleriyle şimdiki zamanı karartır, kötüleştirirler.

Biliyoruz ki, toplumsal bir alt-üst oluş bireylerin iradesine, özlemlerine bağlı bir olay değil. Onun kendi yasaları var. Ayrıca bütün devrimler başlı başına birer tarihsel-toplumsal oluşumlardır. Toplumun bütün gözenerlerinde yaygın, köklü ve sürekli bir değişme ve dönüşmenin, yıllar süren birikimlerin ürünüdürler. Kendini var edecek şartlar ortaya çıkmadan, bir devrimci dönüşümün olması mümkün değildir. İnsanın ve siyasal güç olarak örgütlü insan topluluklarının fonksiyonu, bu dönüşümleri hızlandırmakla vb sınırlıdır. Ama onu biz yaratmaya muktedir değildir.

Devrim, bu nedenle yalnızca bir eylem bir cephe savaşı, egemen güçlerin egemenlik organlarıyla şurada burada mevzii çar-

tışmalar değildir. Devrim hayatın bütün alanlarında dışıdış bir mücadeleler dizisi demektir. Ve bütün bunlar birbirleriyle iç içe geçmiş, birbirleri ile şu ya da bu nedenle bağlıdır. Egemen sınıf(lar)ın egemenlik organları, onların siyaseti, ideolojisi, ekonomik ilişkileri ve ilişki biçimleri ile her alanda ve amansız bir mücadele demektir. Fabrikalardan, tarlalara, okullara, vergi dairelerinden, polis karakollarına, ordu merkezlerine, idari kurumlarına; bunların üstünde yükseldiği ideolojiye, şiire, şarkıya velhasıl toplumsal ve siyasal hayatın bütün birimlerine karşı sürekli bir saldırı, sürekli bir savaştır devrim. Bu da her şeyden önce, devrimin başını çekecek ve onu sonuna kadar götürecektir devrimci bir sınıfın bilinçli ve örgütlü eylemini gerekli

kılıyor. Devrimin başını çekecek ve onu sonuna kadar götürecektir devrimci sınıfın bilinçle örülmüş sağlam örgütsel yapısı ile kitlelerin büyük bir çoğunluğunu devrim saflarına kazanmadan bir devrim örgütlenilemez. Şüphe yok ki, bunlarda yetmez. Bütün bunların yanında yönetenlerin eskisi gibi yönetememeleri gerekli. Tüm bu ve benzeri objektif ve subjektif şartların ortaya çıkması, devrimin örgütlenilmesinin, oluşmasının, olgunlaşmasının öğeleridir. Ayrıca,ulusal ve uluslararası ilişki ve bağlantıların da devrimin patlak vermesine uygun şartları yaratması gerekli.. Dolayısıyla canın istediği için devrim yapamazsın. Bunun için marksizmin ustalarının devrimcilere söyledikleri şey şudur: sınıfı gidin. Sınıfla kaynaşın!

Kürdistan'da da proletaryanın sınıf bilinci geliştikçe, köylülüğün politik bilinci yükseldikçe, devriminde gücü gelişecek, yükselecektir. Devrimin gücünün ölçütü, proletaryanın sosyalist siyasal

bilincinin, köylülüğün ulusal-demokratik bilincinin derinleşip, gelişmesidir. Hiç kuşku yok ki, bunlar kendiliğinden oluşacak değişimler değildir. Kürdistan proletaryasının sınıfsal konumu itibariyle kısır da olsa sendikal çalışmalar aracılığıyla kendiliğinden sınıf bilincine ulaşması, Kürdistan köylülüğünün hayatın maddi gerçekliğinden kaynaklanan ulusal ve demokratik taleplere ulaşması mümkündür ve bu olmaktadır. Bir devrimi örgütlemeye söz konusu olan bu eğilimlerin, potansiyellerin, bilgi ve deney birikimlerinin siyasallaşmasıdır. Giderek müdahaleci olabilmesi, devrimcileşmesidir. Yığın iradesinin, bilinçli bir kitle iradesine dönüşmesidir. Bunun bilinebilen tek yolu da örgütlenmekten geçiyor. Örgütlü öncünün bıkmadan, usanmadan, sistemli, kararlı ve sürekli olarak işçi ve köylü yığınlarına bilgi ve bilinç taşıması, bunları siyasallaştırması ve devrimcileştirmesi gerekir. Bu faaliyetlerinde ayaklarını toprağa basması, başka bir ifadeyle gerekli olanı yeterli bir biçimde vermesi gerekiyor. Bu hayatın canlı gerçekliğine, ihtiyaçlara denk düşen açık ve net şartların saptanmasını, sınırları iyice belirlenmiş bir siyasal program ile ortaya koymak demektir. Söz gelimi, emperyalist metropollerde toprak reformu için ajitasyon yapan bir devrimci, sadece hiç bir şey yapmamış olmakla kalmaz, aynı zamanda devrimi bir orta oyununa da çevirir. Maddi gerçekliğe ters düşen teorik-ideolojik saptamalar esas itibariyle lafazanlıktan başka bir şey değildir. Demek ki, bir devrimi örgütlemek, önce neyin, nasıl yapılacağını bilmek demektir. Bunun için devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz deniyor. Bunun için devrimci bir

teoriye sahip olmamak, bir siyasi hareketin var olma hakkını elinden alır ve onu kaçınılmaz olarak siyasi iflasa mahkum eder deniyor. Bunların boşuna söylenmediği Kürdistan pratiği ile çırılçıplak bir kez daha ortaya çıkmış durumda.

Eğer proletaryanın siyasal bilinci gelişmemişse, köylülüğün siyasallaşması yükselmemişse ve toplumsal olarak bu iki kitle-sel güç ittifak içinde değilse, eğer komünistlerle yurtsever demokratların ittifakı gerçekleşmemişse ve eğer savaş alanındaki bütün güçlerle şu ya da bu ölçüde ilişkili ve bağlantılar belli bir düzeye yükselmemişse, Kürdistan devriminde ileriye doğru kalıcı bir adım atılmamış demektir. Ve eğer bütün bunların dışında küçük grup ajitasyonu ile, yıkılıp, yeniden yapılan güç ya da eylem birlikleriyle, maddi olarak silinmiş grupçukların politik evlilikleri ile devrimi örgütlemeye ısrar ediliyor ve bu inatla sürdürülüyorsa, orada bir devrimi örgütlemekten değil, ancak kokuşma ve çürümeden bahsedilebilir. İlişki ve bağlantıları itibariyle devrimin esas toplumsal güçleri ile aralarında derin uçurumlar bulunan grupların genişlemelerini veya daralmalarını, büyümelerini veya parçalanmalarını siyasi mücadelenin barometresi olarak görmemek gerekir. Bu feci bir körlüktür. A-bartmayı ve subjektif değerlendirmeleri teorinin ve politik çalışmanın merkezine oturtmaktır. Yanıltıcıdır. Devrimci hareketi ve devrimci çalışmaları saptırıcı, körleştirici, objektif olarak peşin yenilgileri hazırlayıcı soy bir masturbasyondur. Üç-beş kişilik dernekler, beş-on kişilik partiler, zaman zaman bir-iki kişilik merkez komiteleri, 60-70 tane satamayan dergiler -ki bunların büyük bir bölümünden kimsenin haberi olmadığı gibi, pek çoğu da okunmuyor- siyasal ve örgütsel yapının gerçek

yüzdür.

Belirtmek gerekir ki, bu söylediklerimizin büyüğe bir bölümü esas itibariyle Büyük Kürdistan dediğimiz, yer yer Türkiye Kürdistanı diye de adlandırılan Kuzey Kürdistan pratiğine ait. Çünkü, esas şamata bu alanda çıkıyor. Pratik politikada çok daha ilerde olan İran ve Irak'taki siyasal güçlerin ise, teorik ve programatik sorunları daha dar ve daha yerel bir düzeyde seyrediyor. Otonomi talebini temel olarak alan bu siyasal güçlerin sosyalizmin sorunları ile, sosyalist proletaryanın ulusal demokratik ve sosyalist görevleri ile ilgili görüşleri, tartışmalarında, pratik politikanın da oldukça dışında. Yıllardır silahlı bir direnişin içinde bulunan Irak partiğinde bu sorunlarla ilgili elimizde hemen hemen hiç bir belge yok gibi. Uluslararası çalışmalarda bu güçlerin doğru dürüst bir bilgi verememesi, sistemli çıkan bir tek yayınları yok. Yıllar önce oluşmuş ve kendini aşamamış bazı öğrenci dernekleri ve iç çekişmeler içinde boğulmuş eylemsiz gruplaşmalar var. Üç yılı aşkın bir zamandır onbinlerce profesyonel peşmerge ve sayıları 40 binin üzerinde milis ile tepeden tırnağa silahlı bir halkın başında bulunan alanın etkin gücü İran Kürdistan Demokrat Partisi, gerek Kürdistan'ın diğer parçaları ve gerekse bu parçalardaki siyasal güçlerle olan ilişkilerinde bir devrimi örgütleme perspektifinin çok uzağında seyrediyor. Partiyi büyük bir maddi yük getiren bir "Alfabe" basımı, mücadelenin genel siyasi tezlerini deforme eden belirlemelerle doldurulmuştur. Bu alfabe, Kürdistan'ın otonomik sınırlarını dahi belirleme cesaretini göstermiyor. Kürdistan'ı İran'ın bir parçası, Kürt ulusunu, farsların bir parçası olarak tanımlıyor. Kapağında bir okul resmi var ve kapısında İran bayrağı dalgalanıyor. Bu, Kürtler, dağlı Farslardır demenin baş-

ka kelimelerle anlatılmasından başka bir şey değildir. Bu arkadaşlar, ısrarla "iç işlerine karışılmamasını" da öneriyorlar. Kürt ulusunun 6 milyonluk dev bir parçasına yanlış ideolojik eğilimler taşıyan, yanlış siyasal hedefler gösteren güçler, devrimci çalışmaları, iç işlere müdahale olarak anlamaktadırlar. Biz, hiç şüphe edilmesin ki, burjuva demokrat bir hareketin, en azından burjuva demokrat bir bilinç taşıyıcısı olmasını isteriz. Ayrıca burjuva demokrat bir hareketin otonomi talebine de saygı duyarız. Gerekte belli sınırlar içinde ilkeli ve şartlı olarak bu eylemi destekleriz de. Otonomi, elbette ki reformist bir siyasal çözümdür. Lenin'in belirttiği gibi, "reform kavramı kuşkusuz devrim kavramına karşıttır. (...) Ne varki, bu karşıtlık mutlak değildir, bu sınır ölü değil, canlıdır, yer değiştirir. Her somut olaya göre belirlemeyi bilmeliyiz." Ama sorun bu değil. Sorun, İran ve Irak'taki yurtsever demokrat güçleri otonomi talebinden ötürü kınamak, horlamak, onların varlığına ve mücadelelerine karşı düşmanca tavırlar geliştirmek değil. Sorun, siyasal güçler arasındaki ilişkilerin sağlıklı bir siyasal çerçeveye oturtulmasıdır. Bunun yanında sorun esas olarak, proletaryanın sosyalist bilincini, proleter olmayan emekçi kitlelerin de ulusal demokratik bilincini geliştirip yükseltmektir. Bu da elbette ki, soyut kavramlarla olmayacaktır. Komünistler ancak alanda yerlerini aldıkları ve maddi olarak şartları eşitledikleri zaman olabilirler. Maddi bir güç en azından maddi bir güç ile yenilir. Gerisi lafazanlıktır.

Alanda maddi bir güç olarak var olmak demek sınıf ile siyaset arasındaki derin uçuşurumu birleştirmek demektir. Devrimci bir teori ile (marksizm ile) teçhiz edilmiş devrimci bir siyasetin, devrimi sonuna kadar götürmeye yetenekli biricik toplumsal

güç ile, proletarya ile kenetlenmesi, kaynaşması demektir. Bu da teorik ve programatik olarak sorunu kavramaktan geçiyor. Şamatanın esas kaynağı Kuzey Kürdistan'dan, yüksek düzeyde ahkâm kesilmesine rağmen, sorunun teorik ve programatik olarak kavranmadığının somut göstergeleri var. Bir kere bu alandaki siyasal güçler, Türk solunun etki alanı içinde ve Türk solunun problematikleri içinde düşünmektedirler. General Evren'in eyleminden ötürü yüzbinlerce sayfalık yayınlar yapıldı. Avrupa'da gününbirlik gösteriler, özel sayılı dergiler, açıklık grevleri ve benzeri eylemlerin ardı arkası kesilmedi. Aynı süreç içinde İran'da korkunç bir savaş sürmekteydi. Halen de sürüyor. Homeyni Kürdistan'a vahşice saldırmaktaydı. Halen de saldırıyor. Üstelik, Homeyni, general Evren gibi mahkemeler, tutuklamalar, işkenceler filan da yapmıyor. Düpedüz öldürüyor. Cadde ortasında kurşuna diziyor. Dağları-taşları, şehir merkezini durmadan bombalıyor. Ormanları yakıyor. Sivil halkı katlediyor. 52 sendikacı için kendini yerden yere vuran, tutuklanan şoven profesörler için yas tutan, Barış Derneği davası için ağıtlar dizen, Aziz Nesin gibi azılı bir Kürt düşmanını neredeyse kahraman ilan etmekte yarışa giren Kuzey Kürdistan'lı siyasal güçlerin, Homeyni irticainin katlettiği Kürt ulusunun mücadelesine uzaktan bir izleyici gibi bakmaları, satır aralarında kulaktan dolma haberlerle geçiştirmeleri ne ile açıklanır? Şüphesiz, Türkiye de olan biten her şey gerekli bütün araç ve organlarla dünya halklarına duyurulmalı, iktidar edenlerin vahşetine karşı bütün araç ve organlarla mücadele edilmelidir. Fakat, gözünün önünde ve "kendi" ülkende kendi halkının katledilmesi karşısındaki tavır ne olmalı? Konumuz budur bizim. Bu açıdan bakıldığı zaman Kürdistan'daki

siyasal güçlerin tümüne yakın bir bölümünün, Kürdistan devrimini içinde yaşadıkları devletin siyasal sınırları içinde düşündükleri, kendi coğrafyası içine sığması mümkün olmayan bir devrimi, kendi coğrafyasından çok daha dar alanlara sığdırma telaşında oldukları görülür. Örneğin, Kuzey Kürdistan'ın siyasal güçleri ne kadar sivri lafızlarla ortaya çıkarlarsa çıksınlar özü itibarıyla sorunu Misak-ı Milli sınırları içine hapsedmektedirler. Nasıl kuyunun dibinde ki kurbaga, gökyüzünü kuyunun ağzı kadar görürse, Misak-ı Milli sınırları içindeki siyasetler de, Kürdistan devrimini Misak-ı Milli kapsamı içinde görmektedirler. Bu noktada Bağımsız Kürdistan şiarı iş olsun diye söylenmiş bir söz, bir süs eşyası, kof bir ajitasyon derekesine düşmektedir. Bu noktada, tek ve merkezi örgüt anlayışı, akıllı olmaz bir çılgınlık olarak görülmektedir. Çünkü, muhtevada, ayrı dillerden konuşulmaktadır. Oysa, daha önce belirlediğimiz gibi, bir devrimi örgütlemek, bir düşüncüyü, bir ideolojiyi, bir politikayı örgütlemek demektir. Düşünce olarak, devlet sınırlarını alırsanız, ideoloji olarak proletaryayı devletsınırları içine hapsederseniz, politika olarak bölgeci önyargılarla hareket ederseniz elbette ki, programınız ve eylemlerinizi de bu çarpıklığın ürünü olarak maddileşir. Demek ki, sorun yalnızca proletaryadan ve proleter olmayan emekçi kitlelerden kopuklukla ilgil değil, aynı zamanda teorik ve programatik eksikliklerde, yanlışlıklardadır. Sorunun siyasal olarak kavranamayışındadır. Bundandır ki, Kürdistan Komünist Partisini örgütlemek, Kürdistan devrimini örgütlemenin ilk, başlıca ve temel görevidir. Ve bu ikisi birbirini iç içe geçmiş, kaynaşmış bir görevler bütünüdür.

Bu görevler yerine getirilmelidir ve getirilecektir.

boşuna değil ...

sil yorgun ağıtları bantlardan
acıyla burkulan yüreğini yargıla
titreme ayazın önünde
geceye ve hüzne yıkılma

bizimkiler
bağıra bağıra söyleyerek yasaklanmış türküleri
zındanda da olsa
çiçek üretmesini öğrendiler
gülümseyerek savaşmayı
ve ölmeyi de

boşuna değil çekilen bunca zulum
bunca eziyet
son hesaplaşma bitmedi henüz
ama bitecek...

عن ايدي المستعمرين اى خارج الوطن يودى الى نوع من الراحة وبشكل اوضح يودى الى الاسترخاء و الهزال هذا بالاضافة الى مصاعب و مشاكل الهجرة والاغتراب . من الصعب جدا بل غير ممكن تنظيم هذه الفروع وفق السريه التامه كما هو الحال في كردستان . ولكنها تستطيع انشاء مؤسسات اعضائها اكثر عددا من مثيلاتها في كردستان . يجب على الفرع المعين اعضائه من قبل الهيئه التنسيقيه القيام ببناء الاجهزة و المؤسسات على مفاهيمنا و مبادئنا الاساسيه . وان تهتم بالامور التاليه مسائل الدعايه والاعلام ، الابحاث العلميه المحفوظات ، المساعدات الماليه ، تعليم اللغه الكرديه وغيرها العديد من المواد .

كلمه اخيره . ان اى حكم من احكام الدستور ليس اكثر قيمه ونفوذا من شعور الثقه الرفاقيه القائم بين المناضلين المتطوعين للنضال في سبيل التحرر القومي و الاجتماعى لبلد مستعمر . يجب ضبط وحدتنا التنظيميه باحكام ونظم مشروعه و رسميه . ان الامر الاساسي والمهم الذى يجب ان نكسبه ونخلقه هو تبادل الثقه الرفاقيه لاننا نحمل على عاتقنا مهمات جسيمه شاقه الى جانب الظروف القاسيه كما اننا بصدد تحقيق الوحدة التنظيميه لمفاز المتطوعين .

واذا كنا نصر على تطبيق احكام الدستور فان هذا ياتي من حرصنا على قيام توزيع صحيح للعمل والنشاطات ، لاجل معرفه الحقوق والواجبات ، لاجل قيام حركه منظمه لطبيعته مناضله متحركه بوعبي و اتزان ذات صوت واحد .

هذه هي الخطوط العامه للبرنامج السياسى والدستور للحزب الذى يعتبر من الح المهمات العاجله الكبيره التى تواجه حركتنا .

فهيا الى العمل .

اعضائنا المحافظه على سرية هوياتهم التنظيميه في هذه الساحة
وعليهم ان يتمكنوا من الوصول الى الهيئات الاداريه للنقابات
و تحقيق هذا الامر مهم جدا وذلك من ناحيه اهداف الاستراتيجيه
السياسيه للتنظيم في كردستان. هذا يعني ان مهماتنا
مزدوجه في عمليه تنظيمنا للبروليتاريا الكرد ستانويه
اولا : تنظيم الخلايا الشيوعيه من الاعلى الى الادنى وفق
السريه الكامله المرتكزة على اشد القواعد والنظم حزما .
ثانيا : التمكن من كسب مواقع نفوذ في النشاطات النقابيه
والعمل على خلق الظروف المساعدة للضبط والتحكم في ساحه
العمل العلني هذه . و هناك الشبيبه . بتعبير اوضح الشبيبه
الطلابيه . يجب تنظيم الشبيبه على اوسع قاعدة وفق صيغه
العمل العلني . ان التنظيم السري بين الشبيبه له مخاطر
واضرار بالغه . هذا لا يعني ان حزبنا لن يحتوى على عناصر
شابه . ليس مهما ان يكون عضو الحزب شابا او طالبا . كما
يجب علينا ابداء اهميه خاصه في بناء حزبنا من عناصرشابه
نشيطة . هذا يتعلق بمساله تنظيمات الشبيبه . ان منظمات
الشبيبه هذه يجب ان تتنظم على اوسع قاعدة و ان تتمكن من
احتواء جميع الشبيبه المعاديه للاستعمار . لا يمكن التفكير
حتى في ربط هذه المنظمات والهيئات الشبيبيه بالحزب من
خلال روابط و علاقات تنظيميه ذلك ان هذه الهيئات والافراد
يتعرضون الى تغيير دائم مما يودي الى انكشاف الامور
وقوعهم لقمه سائغه في ايدي اجهزة الامن . ولكن يجب
تواجد عناصرنا الشابه الخبيره في هذه المنظمات على
الاصعدة والمستويات . يجب بذل الجهود والطاقات لاجل
نضج و تهيئه العناصر الشابه الجيده المملوه بالامم
و التفاؤل . و من مهام الحزب ايضا القيام بتنظيم فرع للحزب
خارج الوطن . سينشأ هذا الفرع من قبل الهيئه التنسيقيه
و سيتراوح عدد اعضائها بين 3 / - / 5 / اعضاء . ان البعد

و ذلك وفق طرق و خطط مدروسه . هذا بالاضافه الى ان الـ خدمه العسكريه ذات اهميه خاصه . كذلك فان الالاف من الكادحين الاكرا ديشكيل دورى ، يودون الخدمه العسكريه . لهذا فان تنظيم العمل في المؤسسات العسكريه امر مهم جدا ، بل يجب ارسال اكثر عناصرنا خبره الى العسكريه بشكل منتظم و مدروس . وبالنسبه للعمل والنشاطات في الـ معامل و اماكن العمل الرسميه فان تنظيمنا اساسا سيقوم بتنظيم البروليتاريا الكرد ستانيه . ان تنظيمنا الذى يحمل الوعي القومي- الديمقراطي ويقدمه للجماهير الكادحه عامه في كردستان يجب عليه ان يتسلح ويحمل الوعي الطبقي للبروليتاريا و بشكل خاص الوعي السياسي الاشتراكي . ان الجانب القومي - الديمقراطي يشكل الحيز الاكبر في النشاطات الدعائيه و الاعلاميه لنضالنا في المرحله الراهنه . ولكن لا يجوز اذكاء البروليتاريا بالوعي القومي في كل الظروف والشروط . هذا يعتبر موقفا معاديا للثوريه . ان البروليتاريا صاحبه الوعي الطبقي و بشكل اساسي ذات الوعي السياسي الاشتراكي ، هي التي تخوض معركه النضال القومي - الديمقراطي بحق و حزم . ان البروليتاريا الكرد ستانيه في المرحله الراهنه ، منتظمه مع بروليتاريا الامه المتسلطه في تنظيمات مهنيه (نقابات) . نحن لا نحدد نشاطاتنا التنظيميه ضمن هذا الاطار . ان منظماتنا و وحدتنا ستتنتظم بشكل مستقل ووفق نماذجنا التنظيميه و على اسس السريه المطلقه . يجب انشاء مجالس عماليه في اماكن العمل بين الحركات النقابيه و منظمات الحزب السريه . و هذه تشكل العناصر الاساسيه فسي تركيب خلايا العمل في هذه الساحه . يجب البدا بالنشاطات النقابيه انطلاقا من الاوضاع و الظروف الموجوده . يجب على

الى المنظمات القائمة، العمل على السيطرة على التعا ونيات ومثيلاتها من المنظمات. و في نفس الوقت يجب العمل على ان تكون هذه المنظمات مستقلة بذاتها على الرغم من تواجد اعضائنا في الهيئات القيادية لهذه المنظمات. ان نشاطاتنا في هذه المنظمات تكون اكثر انتاجا و صحة بقدر العمل على توسيع القاعدة. ان احدى النتائج الهدامة لعمل الجمعيات والتي تنبع من جهود و اعمال فئه معينه تربطها صداقات و مصالح مشتركة، للسيطرة الكاملة على الجمعيه، هي الشلل الكامل. مثال: جمعيه مهنيه ما تتحول بسرعه الى ساحه صراع عنيف بين عدة تيارات، و بعد فترة قصيرة تسيطر فئه ما على الجمعيه لتتحول هذه بدورها الى منظمه عاجزة ضيقه الافق. و احدى النتائج الطبيعيه لهذا، هي ان تنظيم ما يبدا بانشاء جمعيه خاصه به و تابعه له، و لا يكتفي بهذا بل انه يجمع و يحدد كافة نشاطاته في اطار الجمعيه مضيقا بذلك مجال العمل السياسي، مخلصا ظروفنا تسهل من تدخل قوى الامن لمراقبه ما يجرى في هذه الساحات المفتوحه. اننا في هذا الموضوع يجب ان نكون صادقين مع انفسنا. يجب العمل في كافة المنظمات و النجاح في بناء اوسع قاعدة و الحصول على اكبر جماهيريه في هذه الساحات. وفي هذا المجال و تبعاً لنوعيه النشاطات، يجب تقديم الخبرة اللازمه للرفاق العاملين في هذه المنظمات. اما بالنسبه للمؤسسات العسكريه، يجب الدخول الى كل ساحه ممكنه. و سيتم تنظيم الموظفين المدنيين العاملين في هذه المؤسسات و ذلك بعد اختبارهم و اتمامهم لدوره تدريبيه لفترة زمنيّه طويله. يجب تواجد المئات و الالف من العناصر المثقفه في الجيش. ان ال مساله ليست الخدمه العسكريه، بل هي الدخول الى كافة اجهزة الجيوش الاستعماريه التي سننتصر عليها حتما

مشروع البرنامج التنظيمي
(الخطه التنظيميه)

٣

ان العامل و التعاونيات الفلاحيه و اماكن العمل الرسميه و الخاصه، تشكل ثلاث ساحات اساسيه للعمل التنظيمي بالاضافه الى ميادين اخرى من بينها المؤسسات العسكريه و كل هذه الساحات ذات اهميه بالغه بالنسبه لحركته. ستكون نشاطاتنا التنظيميه مكثفه بشكل خاص بين صفوف الطبقة العامله. سنعود الى هذا الامر لاحقا. اما الان فسنسلط بعض الاضواء على مساله التنظيم في التعاونيات الفلاحيه و المؤسسات العسكريه. ان العمل وفق السريه الكامله في الارياف، المرتكز على التنفيذ الصارم للنظم و الاصول، وغير ممكن في المرحله الراهنه. يجب على وحداتنا و اعضائنا في هذه الساحة، التركيز على العمل الجماهيري انشاء العديد من التنظيمات، لانتساب

للحركة الكردية !• تعيش تعقيد التوازن السياسي للشرق الأوسط الذي يمكن ان يتغير في كل لحظة • ان الشيوعيين والديموقراطيين مستمرون في الكفاح ضمن علاقات وارتباطات لم تتوضح اساسها بشكل جيد • وهناك ايضا الشريط الحدودي الذي يتحمل اعباء الحركة ••• هناك اناس على الرغم من تعرضهم للعديد من الضغوط والمظالم والفقير الذي يعيشونه تملك قلوبا مملوءة بالشجاعة متحديه حقول الالغام غير ابهه بالموت محققه الدورة الدموية للاجزاء •

ان الوحدة (يكيتي) تناضل من اجل وحدة الشيوعيين في كافة الاجزاء • وهي تتحالف مع جميع القوى غير المعادية للشيوعية المعادية للإمبريالية والاستعمار والاقطاع • هذا هو الاطار العام للنضال التحرري القومي والاجتماعي فسي كردستان • وحدة الشيوعيين هي نواة الحزب • وكما رفضت حبه الشعير نفسها لتنمو وتكاثر كذلك فان الشيوعيين المناضلين في الصفوف الامامية سيرفضون انفسهم لزرع بذرة الحزب الشيوعي في تراب كردستان • طبعاً هذا لن يتحقق بين ليلة وضحاها • بل يحتاج الى نضال شاق وطويل ولكن المهم هو تفهم المساله نظرياً وبرنامجياً • وفي هذه المرحلة فان تحالف الطليعة الشيوعية مع الوطنيين الديموقراطيين يشكل الحلقة الاساسيه والاطار السياسي والتنظيمي لابعاد التحرر القومي • لا مناص • فقد تم اختبار كافة الوسائل والطرق الاخرى ولا زالت تجرب • لا مفر • وتعال الى العديد من اوضاع القوى السياسييه التي تعاند التفهم البرنامجي للوضع • مستمرة على النمط السياسي والايديولوجي القديم الذي ثبت عدم جدواه • الشيوعيون سيدافعون عن الصواب بحزم • والمرحلة ستتوج بانتصار الشيوعيين • ليس هناك اى شك في هذا الامر •

الكرديستانه لم يفتظم في كرديستان الشماليه . هذا يدل على ان القوى الثوريه لم تتمكن من تحقيق مهماتها والقيام بمسؤولياتها . ان هذا يبين انه لم يتم التوصل الى مستوى بناء التنظيم الذي يبين للبروليتاريا مهماتها القومييه الديموقراطيه . ويوضح عدم بناء الروابط والعلاقات اللازمه مع الريف ، و يبين عدم التلاحم مع الجماهير الكادحه ، و دليل على تحويل الشعارات والمطالب الى قوة ماديه . ان الحركه الكرديه في الواقع التريسي تعيش الضعف والهزال لانها سجت نفسها في اطار الجمعيات وسلمت امرها للزقبات الاستلامييه . والتمن باهظ لانها انسقت وراء القيادات البرجوازيه الصغيره العاجزه عن التحول لتصبح بروليتاريه . انهم يدفعون ثمن اخطائهم وضعفهم وتقصيرهم بالتعرض للتعذيب ، بالدم والفتنه . هذه التجربيه هذا الظلم وهذه الماسي ستعلم منها البروليتارييا . سيعلمهم ان النصر يمر من تقديم الكثير من التضحيات . لذا فان الخوف والتراجع والتفوق في السلبيه ليست من صفات الشيوعيين . ان الشيوعيين يستخرجون العبر والدروس من الانتكاسات . اما بالنسبه للاجزاء الاخرى من كرديستان فالامر مختلف . ففي العراق وايران حارب داخلية . ان القسم الاكبر من الشعب الكردي يعيش في مناطق محرره . هناك بيئس مركزه محاربه في الجبال . كذلك فان رفاقنا والقوى الوطنييه الديموقراطيه في العراق وايران اكثر تجربه وخبره واعلى مستوى من الناحيه العمليه للسياسه والمقاومه المسلحه . وعلاقتها وارتباطاتها مع الجماهير الكادحه اكثر تطورا . و قد تمكنوا تحقيق خطوات متقدمه في تنظيم الريف . بالطبع الشيوعيون موجودون في هذا العمل الشيوعيون ، الاغضاء الطبيعيين للحزب الشيوعي الكرديستاني هم في خضم نضال في كافة اجزاء كرديستان . اما بالنسبه للواقع السوري فهو دقيق وحساس . سوريا مجرى التنفس

يجب الا نطلاق من واقع الحياة . هناك مضامين ومحتويات جديدة .
تطورات وامور جديدة . لذا يجب ايجاد صيغ مناسبة لهذه الت
- طورات . لماذا العناد . لماذا التوقف والتكرار كاللبغساء
لمفاهيم و الاصرار على علاقات ثبت بطلانها وعدم جدواها عمليا .
يجب تركيب كل هذا للوصول الى صيغ جديدة . وهذا يمر من
خلال خلق الظروف المتيحة لترميم الانهيارات و دعم المقاومين
و ارشاد التائهين .

والامر المهم هو تناول مساله الحزب ضمن ابعاد خلاقه
ذات هيبه ، بعيدا عن منطق و عقليات عمل الجمعيات و الافكار
الميتة . ان واقع كردستان الشماليه على من كل الانتكاه
- سات و السلبيات يحمل في ذاته بذورا حيه لابد لها ان تن
- بثق و تنمو حتما . و تجربه كردستان الشماليه تتصلب
وتنضج بتحملها الالام و الوحشيه والصعوبات . انها تتطور
و تتعاطم قوه باستمرار مقاومه الناضلين الباسله المحاف
ظين على مواقعهم في ساحاتهم على الرغم من كل هذه الهمجيه
و الظلم . ان كردستان الشماليه تحمل رايه الماركسيه .
والماركسيه تعني العلم . الماركسيه تعني ان الطبقيه
الثوريه التي ستغير و تحول العالم هي الطبقيه العامله .
ان ثوار الشمال الذين يتعرضون لاقسى صنوف التعذيب وترانق
دما ئهم هكذا يقولون . يجب على الطبقيه العامله بمفازها الطلي
- عيه ان تاخذ مواقعها في ساحه النضال وان تقود التحركات
الثوريه للشرائح و الطبقات الاخرى . ان توحد كافة الحركات
الثوريه و القوى المعارضه في جبهه كفاحيه زاحفه عامه واحده
هذا ما يقوله ماركسيوا الشمال . لهذا فان كردستان
الشماليه هي امل النضال . بل هي مستقبلا . ولكن
مستوى بروليتاريا كردستان الشماليه النظرى و التنظيمي
ليس كافيا لتحمل اعباء النضال . هذا امر واضح . ليست
هناك مناطق محررة في كردستان الشماليه . ليست لديها قوه
مسلحه منظمه . كما ان تنظيم البيش مرکه الذي ابدعته التجربه

الامور. ان الواقع والتجربة الكرد ستاثيره على الرغم من كل السلبيات والانهيارات، تفرض قيام الحزب. الانهيار مستمر. واقع التجمعات والتشردم والسقوط سيدوم.

غير ممكن وضع حد لهذا. لان البرجوازية الصغيرة هي التي تقف وراء المقود. البرجوازية الصغيرة الصعبة الاقناع الوثاق من نفسها، لذا هله الخائفه حين مواجهتها للمصاعب متلبسوا الثقافة اصحاب المعلومات القاصرة، الذين باصدارهم لجريدة محليه يعتقدون بانهم قد قاموا بتنظيم ثورة،

وظنهم بان حركه مسلحه قد قامت بطباعتهم و توزيعهم لبيان. غير ممكن وضع حد لهذه اللامسوليه في مرحله معينه. والاصعب محاكمه و محاسبه هذه اللامسوليه. صعب جدا وضع حد للمتاجرين بالام و ماسي جماهيرنا... ماذا نقول للذين يقنعون انفسهم بالخطابات الثوريه الحماسيه في مجالس جمعيات متالفه من ثلاثه او خمسه اشخاص!!! في حين ان الدملة

تراق دون حساب، والاجساد الطاهرة للاموات وحيدة في العراء، السقوط والانهيار مستمر. ان البحث عن كل حركه وكل حي و تطور. مشجع فيه امل بين هذه الانهيارات، وتقديم الدعم اللازم وخلق الظروف المساعدة لنهوضها و تطورها يعتبر من المهمات التي لا بد منها. ان هذا السقوط يمكن ان يتوقف و ذلك برفضه لنفسه. اي ان يرفض الموجودون انفسهم. هذا لا يعني ان العمليه هي تغيير قميص. فتغيير اسم التجمع الى حزب هو تغيير شكلي وبالتالي فهذا لا يعتبر رفضا. كيف و الى اين و الى متى سيتمكن الاستمرار بهذه البنيات العاجزة المصابه التي ثبت عدم جدواها و فاعليتها!!! ماذا و كيف ستنقذ هذه البنسى العجيبه المشلوله، التي تتوقع وتتضائل باستمرار بالاضافه الى التشردم الملازم!!!؟.

طبعاً لا شيء... حتى انفسهم بالذات.

ان الحياة مستمرة بكل قوة و عظمه، خلاقه، مطورة، معطاة.

رفض الرفض .

لناخذ حبه شعير . ان المليارات منها تطحن و تطبخ و تستهلك ولكن يحصل لها تحول نوعي وذلك حين توفير الشروط المناسبة مثل التربه الخصبه والحرارة وارطوبه المناسبه . انها تنمو و تحتل مكان الحبه نبتة متوالدة منها . انه رفض الحبه . رفضها لنفسها . ترى ما هو الغمر الطبيعي لهذا النبات ؟ انها تنمو و تكبر و تتكاثر منتجه بذلك حبات شعير جديدة . وهكذا دواليك . ان نتيجة رفض الرفض هذه ليست فقط حبه الشعير الوحيدة الا ولى ، بل هي الان اكثر عددا ب ٢٠٠١٠ و ٣٠ مرة . (٠٠٠٠٠) ، ان هذه العمليه ليست خاصه بحبات الشعير فمثلا الفراشات ، فهي تولد من البيضه التي رفضت نفسها . وتمر بعدة مراحل تطور الى حين النضج الجنسي لتتزاوج و تتكاثر حيث تضع الانثى اعدادا كبيرة من البيوض و بموتها تكون قد رفضت نفسها . اما بالنسبه لبقية النباتات و الحيوانات فهذه الاطوار اكثر تعقيدا ، اما انها قبل موتها كم مرة تعطي بذورا وكم مرة تبيض ، فهذا لا يقع بين اهتماما متناحاليا . (انجلس / انتي دوهرنغ) .

رفض الرفض ٠٠٠٠ احد عناصر الديا لكتيك الذي اصبح منسيا . ترك خارخ المناقشات لانها لم تقع بين صفحات كتب الجيب ان هذا العنصر يشكل مبدا اساسيا بالنسبه لنا حاليا خاصه وان مساله الحزب مطروحه و مساله يومنا هذا . انه نقطه تحرك . بدون شك فالمساله لا تقتصر على عنصر واحد من عناصر الديا لكتيك كذلك لا يمكن شرح و توضيح حركه - كه نابعه من مئآت ومئآت الامور بمبدا واحد . ان شرحا كهذا سيترافق حتما مع سوء فهم . وبالتالي سيضيع و يختنق في واقع الفهم الوحيد الجانب . لذا يجب عدم الوقوع في خطأ اعتبار المناقشات المعروفة اعادها كل شي . ان مناقشه مسائل محدوده و معروفة لا يعني شرح و مناقشه كافيه

Organa Weşanê ya
Partiya Komunist a Kurdistanê-
Komita Hûnanê

Kürdistan Komünist Partisi-
Örgütlenme Komitesi Yayın Organıdır

لسان حال الهيئه التنظيميه
للحزب الشيوعي الكردستاني

Navnîşan-Adress

Oberstr.42, 41 Duisburg 1 - BRD.

Postlagerkarte NR. 012097
1000 Berlin 12 -BRD

Postbuss:598 7400 AN Deventer-Holland

ji bo rîzgariya netewî û civakî

Yekiti

3

21 Gulan 1983